Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Daria Suşchevici)
Dosarul nr. 2r-1640/25
(2-25104489-02-2r-15082025)

D E C I Z I E

8 septembrie 2025 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

examinând, fără citarea părţilor, recursul declarat de recurenta *****, reprezentată de avocatul Alexandru Bogos, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 iulie 2025, prin care s-a respins cererea înaintată de ***** cu privire la eliberarea ordonanței de protecție a victimelor violenței în familie în privința pretinsului agresor *****,-

a c o n s t a t a t:

Poziţia instanţei de fond:

1. La 23 iulie 2025, ***** a depus o cerere cu privire la eliberarea ordonanței de protecție a victimelor violenței în familie în privința pretinsului agresor *****.

În motivarea cererii a indicat că în fapt la 1 iunie 2007, ***** şi *****, s-au căsătorit, iar din căsătorie au rezultat doi copii.
Indică că, de o perioadă îndelungată, relațiile cu soțul s-au înrăutățit și acesta a început a se manifesta printr-un comportament violent și anume: a însușit actele și are bunuri ascunse, în anexe la prezenta plângere prezentă adresările şi bunurile care acesta le ține care încearcă să le ascundă pentru a se eschiva de la obligația sa de întreținere inclusiv şi a copiilor comuni; ***** este *administrator în acte a persoanei juridice* *****, astfel acesta prin violență economică încearcă de multe ori să impună la acțiuni prin ceea că ultimul solicită ca victima ***** să scrie cerere de demisie din ***** fiind angajată, cu amenințări că de altfel o concediază de la companie care tot soții ambii au fondat-o de la temelii, ultimul îi comunică că va o da afara din casă; de asemenea tot ***** a lăsat soția sa fără surse de întreținere, ultimul o lipsește de mijloace financiare, o înjosește prin cuvinte injurioase şi îi comunică că fără el ultima este nimeni; ***** tăinuiește inclusiv şi bunurile și actele familiei şi ascunde activitatea firmei, dovada acesteia la va prezenta odată cu răspunsurile oferite de la autoritățile la care s-au formulat

solicitări anexate la prezenta plângere; ultimul face abuz de alcool şi este mereu violent, fiind o persoană periculoasă social în special acesta este agresiv şi în prezența fiicei comune fără careva remuşcări fiind un exemplu extrem de negativ.
Afirmă că aceste prevederi sunt esențiale pentru protejarea imediată și eficientă a femeilor şi copiilor împotriva violenței în familie. În baza celor expuse, cere luarea măsurilor și înfăptuirea corectă a anchetei în acord corect cu legea.
Solicită instituirea şi eliberarea ordonanței de protecție în baza Legii nr.45-XVI cu privire la combaterea şi prevenirea violenței în familie din 1 martie 2007 în special violență economică - privare de mijloace economice, inclusiv lipsire de mijloace de existență primară, cum ar fi hrană, medicamente, obiecte de primă necesitate; abuz de variate situații de superioritate pentru a sustrage bunurile persoanei; interzicere a dreptului de a poseda, folosi și dispune de bunurile comune; control inechitabil asupra bunurilor şi resurselor comune; refuz de a susține familia; impunere la munci grele și nocive în detrimentul sănătății, inclusiv a unui membru de familie minor; alte acțiuni cu efect similar şi în temeiul art. 278/3 -278/7 din Codul de procedură civilă.
Punctează că la moment soții locuiesc împreună, ultimul agresând-o verbal şi fizic, o privează de mijloace economice, acesta consumă în mod sistematic băuturi alcoolice.
Indică că, anterior, la 29 aprilie 2025 a fost înaintată de către ***** o cerere privind instituirea Ordonanței de protecție împotriva agresorului *****, care a fost admisă prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 aprilie 2025, însă ulterior casată de către Curtea de Apel Centru. Temeiul faptic al instituirii ordonanței de protecție rezidă din: Viața în comun cu pârâtul a eșuat, în anii de căsătorie în relațiile soților s-a creat o atmosferă insuportabilă, de neînțelegere, deseori se ceartă. ***** a comis împotriva reclamantei mai multe infracțiuni calificate conform art. 201¹ alin. (1) lit. a) şi art. 201¹ alin. (1) lit. b) CP a RM. De o perioadă îndelungată, relațiile de familie s-au deteriorat grav, soțul manifestându-se printr-un comportament abuziv şi violent, constând în: Violența economică acesta a însușit şi ascunde acte şi bunuri comune, deținând control exclusiv asupra acestora pentru a se sustrage de la obligațiile legale de întreținere a familiei; Condiționarea profesională: sub amenințări şi presiuni psihice, i-a solicitat repetat demisia din cadrul *****, unde este angajată, cu avertismentul că, în caz contrar, va fi concediată abuziv şi evacuată din domiciliul conjugal; Privarea de mijloace de existență: refuză să contribuie la întreținerea familiei şi o supune umilințelor verbale, degradându-o în mod constant şi intenționat; Tăinuirea bunurilor şi activităților economice: ascunde informații despre bunurile comune şi despre activitatea economică desfășurată prin *****; Comportament abuziv, consum excesiv de alcool, violență verbală și psihologică exercitată inclusiv în prezența copilului minor, afectând grav dezvoltarea normală a acesteia.

De asemenea, aduce la cunoștință că este în proces de desfacere a căsătoriei, partajul averii, aceasta fiind un alt motiv pentru care şi agresorul manifestă un astfel comportament. De multe ori ***** se simte rău din cauza acestui comportament din partea soțului său, are amețeli, întâmpină de multe ori un nivel ridicat de tensiune arterială ultima fiind pensionară. Starea sănătății sale atât fizice cât și psihologice a fost afectată semnificativ pentru care şi este nevoită să adreseze cu ajutor la instanța de judecată.
Subliniază că este expusă violenței sistemice, deoarece aceste fapte nu sunt unice, ci în mod continuu, în acest sens relevantă este hotărâre CtEDO Vieru vs. Republica Moldova din 19 noiembrie 2024 unde a fost constată încălcarea art. 2 prin faptul că ancheta nu a luat în considerare contextul violenței domestice pe termen lung; art. 3 cadrul juridic nu a fost suficient pentru a preveni violența fizică și psihologică continuă.; Răspunsul autorităților a fost stereotipic şi ineficient.; art. 14 Cadrul legal şi aplicarea sa. Atrage atenția asupra faptului de a respecta dreptul unei victime ale violenței în familie pentru a evita consecințele care în opinia D-ei pot fi grave şi ireversibile de a nu comite eventual vreo infracțiune împotriva victimei.
Punctează că agresorul ***** nu încetează nicidecum acțiunile de violență psihologică şi economică, acesta a părăsit domiciliul lor fiind în continuare în frica de a nu fi supusă altor maltratări. Mai nou, ultimul a început a acțiune amplă de privare a ultimei de mijloace economice, ultimii fiind implicați în partajul averii. Acesta la data de 10 iunie 2025 a expediat o scrisoare prin care a întocmit Act de constatare nr. 01 din 26 mai 2025 prin care pretins s-a constatat că ***** a absentat nemotivat de la serviciu mai mult de 3 ore, contrar prevederilor pct. 13 din contractul individual de muncă nr. 1 din 1 iulie 2017. S-a motivat precum că, urmare a examinării tuturor circumstanțelor în raport cu acțiunile/inacțiunile dnei *****, se constată prezența elementelor constitutive a mai multor abateri disciplinare şi anume: absența nemotivată de la serviciu mai mult de 3 ore; şi refuzul de a executa ordinele şi dispozițiile angajatorului.
Afirmă că acțiunile ultimului nu s-au oprit, chiar și dacă ***** a expediat la data de 12 iunie 2025 o explicație prin care a indicat că referitor la neprezentarea angajatei ***** timp de 3 ore la locul de muncă, menționând că motivul principal fiind că buticul nu lucra, or după instituirea ordonanței de protecție din 30 aprilie 2025 dosar nr. 2o/pr-172/2025 (Prin încheierea nr. 20/pr-1 72/2025 din data de 30 aprilie 2025 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) s-a admis cererea ***** privind eliberarea ordonanței de protecție, parțial, pe un termen de 20 zile), nimeni nu a preîntâmpinat-o cu referire la regimul de lucru a buticului, deși ea întrebase către contabila angajatorului, inclusiv şi a administratorului, inclusiv şi în ziua în care o avut loc constatarea pretinsei sancțiuni disciplinare, ea nu știa dacă buticul activa sau nu. Ulterior, ***** a purces la aplicarea sancțiunii disciplinare

nemotivate şi neîntemeiate (aplicate prin ordinul nr. 01 din 17 iunie 2025 privind concedierea *****), acestea le cataloghează ca o exercitare a influenței directe de către factorii de decizie asupra reclamantei, or așa numitele pretins încălcări reprezintă nu altceva decât niște presiuni reale şi absolut neîntemeiate cu constrângerea ilegală de a demisiona, fapt ce este contrar prevederilor actelor normative de reglementare a relațiilor de muncă în vigoare. Mai nou, agresorul s-a adresat şi la IP de Poliție pentru a sancționa nemotivat pentru pretinsa comitere a contravenției prevăzute la art. 354 CC al RM, Proces Verbal care a fost contestat şi în prezent este pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, ***** beneficiind de prezumția de nevinovăție deoarece este evident că este o acțiune dintr-un plan bine pus la cale de către agresor.

Solicită admiterea cereri, cu instituirea ordonanței de protecție pe o durată de 90 zile în privința agresorului ***** față de victima *****, cu aplicarea pentru agresor a următoarelor restricții: obligarea de a sta la o distanță de cel puțin 200 m de locul unde se află - ***** și copiii acesteia; interzicerea de a vizita locuința *****; obligarea de a nu contacta şi comunica cu ***** prin intermediul telefonului, rețelelor de socializare, poștei, poștei electronice sau prin orice alt mod posibil; a aplica restricțiile stabilite de Codul de executare față de agresorul ***** prin monitorizarea cu GPS; obligarea de a achita întreținerea copiilor și a casei de locuit (achitarea facturilor de energie electrică, gaz, servicii internet, telefonie, apă, canalizare).

2. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 iulie 2025, s-a respins cererea de eliberare a ordonanței de protecție depusă de ***** împotriva lui ***** privind eliberarea ordonanței de protecție, ca neîntemeiată.

Solicitarea recurentului:

3. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 6 august 2025, recurenta *****, reprezentată de avocatul Alexandru Bogos, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 iulie 2025, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea încheierii contestate, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de aplicare a măsurilor de protecție, să fie admisă integral.

Argumentele părţilor:

4. În motivarea recursului s-a indicat că nu este de acord cu încheierea primei instanţe, o consideră neîntemeiată şi pasibilă de a fi casată.

Suplimentar la cele invocate în cererea depusă în instanța de fond, punctează că recent, ***** a fost implicată într-un accident rutier, deși automobilul a fost dobândit în timpul căsătoriei şi aparține ambilor soți, proprietar de jure este indicat

agresorul *****, în care ultimul la solicitarea expresă a soției sale de a se prezenta la compania de asigurări pentru a ridica suma de bani pentru reparația automobilului, acesta refuză indicând motive precum „nu eram eu la volan”. Fiind încă un motiv pentru care a şi înaintat prezentul recurs, or, soţul recurentei categoric refuză să furnizeze sume de bani, mai nou ultima a recepționat aviz privind deconectarea de la energia electrică.
Punctează că agresorul mereu încearcă şi discută într-o manieră superioară, fapte care nu sunt admisibile într-o familie care este fondată de mai mult de 15 ani, or aceste fapte sunt stipulate şi în art. 2 alin. (3) din Codul familiei drept principii indispensabile.
Notează că la materialele prezentului recurs se anexează certificatul Agenției Naționale de Ocupare a Forței de Muncă precum şi Contractul Tip prin care ***** este la evidență ca fiind șomer şi nu are surse de existență fiind într-o criză financiară continuă.
Relevă că un alt aspect din încheiere este că instanţa de fond indică că prin violență psihologică reprezintă impunere a voinței sau a controlului personal; provocare a stărilor de tensiune şi de suferință psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, șantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, amenințări verbale, afișare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice, neglijare; implicare în viața personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenție, inclusiv în locuința familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere şi/sau creare a impedimentelor în realizarea profesională ori interzicere şi/sau creare a impedimentelor în realizarea programului educațional în instituția de învățământ; persecutare prin contactarea sau încercarea de a contacta prin orice mijloc sau prin intermediul altei persoane victima căreia i s-a cauzat o stare de anxietate, frică pentru siguranța proprie ori a rudelor apropiate, fiind constrânsă să-şi modifice conduita de viață; deposedare de acte de identitate; privare intenționată de acces la informație; alte acţiuni cu efect similar, acţiuni care evident că persistă, cumulative prin probele prezentate cât şi prin declarațiile victimei oferite în cadrul instanţei de judecată.
Afirmă că instanței de fond s-a prezentat o captură de ecran unde se indică cum agresorul ***** trimite mesaje în care menționează dacă nu semnează benevol la context având „cererea de demisie” ultimul v-a semna ordinul de concediere, fapt care şi a fost realizat la data de 17 iunie 2025.
Punctează că în cadrul şedinţei de judecată pretinsa victima a invocat că acţiunilor pârâtului sunt stările de anxietate, atacurile de panică şi o frică constantă, menționând că are fiică să coboare din autobuz, să meargă la muncă şi la grădiniță, iar aceste stări o consumă emoțional şi pentru a se reabilita este sigură că are nevoie de siguranța oferită de ordonanța de protecție.
Subliniază că intimatul a achitat facturile de consum ale casei de locuit, așa cum s-

a solicitat în ordonanța de protecție, deoarece ultimul refuza să achite inclusiv şi facturile date, abia după ce a recepționat copia cererii privind instituirea ordonanței de protecție unde era clar indicate motivele înaintării prezentei cereri, însă este mai mult decât clar că acesta a încercat în mod șiretlic să evite instituirea ordonanței de protecție pe motivul violenței economice.
Indică că, Codul familiei stabilește obligația de întreţinere dintre membrii familiei, astfel nerespectarea acestei obligații poate fi încadrată în raport cu circumstanţele analizate la caz ca fiind o violență economică din partea agresorului *****.
În aceste condiții, concluzionează că cererea privind emiterea ordonanței de protecție urma să fi fost admisă, aplicarea normelor prevăzute la articolele 278^3 şi 278^9 CPC au fost aplicate eronat în prezenta speţă, iar încheierea din 23 iulie 2025 este ilegală şi urmează a fi casată deoarece constituie o restricție în protejarea dreptului de a beneficia de o protecție împotriva violenței economice.
Prin urmare, solicită admiterea cererii de recurs, casarea încheierii contestate, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de aplicare a măsurilor de protecție, să fie admisă integral.

5. Potrivit fișei de repartizare a dosarului, cauza civilă a fost repartizată spre examinare în ordine de recurs, judecătorului Ana Panov în mod automat-aleatoriu pe data de 15 august 2025.
6. Intimatul ***** prin intermediul reprezentantului său, avocat Ludmila Goncearenco, persoanele interesate Inspectoratul de Poliție Rîșcani și Inspectoratul de Poliție Buiucani, deși au fost informați prin email, despre examinarea recursului, nu au prezentat referință la acesta și nu și-au expus poziția vis-a-vis de problema dedusă judecății.

Aprecierea instanţei de recurs:

7. Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul consideră recursul drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.
8. Conform prevederilor art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor.
9. În conformitate cu prevederile art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii, recurenta respectând acest termen.
10. În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.
11. Colegiul reține că potrivit Convenției nr. 1950 din 4 noiembrie 1950 pentru

apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, art. 8 cu privire la dreptul la respectarea vieții private şi de familie orice persoană are dreptul la respectarea vieţii sale private şi de familie, a domiciliului său şi a corespondenţei sale. Nu este admis amestecul unei autorităţi publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege şi dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea naţională, siguranţa publică, bunăstarea economică a ţării, apărarea ordinii şi prevenirea faptelor penale, protejarea sănătăţii sau a moralei, ori protejarea drepturilor şi libertăţilor altora.

12. Conform art. 11, alin. (1) din Legea nr. 45-XVI din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, victimei i se garantează apărarea drepturilor şi intereselor legitime.
13. Potrivit art. 278^4 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vârstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliţie, organul de asistenţă socială sau de către procuror. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie în interesele copilului sau ale persoanei în privinţa căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea şi protecţia personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire şi în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.
14. În conformitate cu capitolul $XXII^2$ din Cod de procedură civilă cu privire la aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie, cât și din prevederile art. 15 alin. (1) al Legii nr.45-XVI din 1 martie 2007, în raport cu circumstanțele speței, Colegiu conchide că prima instanță just și motivat a considerat că nu este necesar a se aplica măsurile de protecție victimei violenței în familie.
15. Potrivit art. 2 din Legea nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, violență în familie reprezintă acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.
16. Scopul eliberării ordonanței de protecţie, în cazurile de violenţă în familie constă în prevenirea unui risc real, iminent şi imediat pentru viaţa sau

sănătatea victimei, în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violenţă asupra victimei sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

17. În cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se indică circumstanţele actului de violenţă, intensitatea, durata, consecinţele suportate şi alte circumstanţe care indică necesitatea aplicării măsurilor de protecţie, informația referitoare la relația dintre victimă și agresor, circumstanţele care indică la pericolul iminent de violenţă în viitor.
18. Raportând la caz prevederile legale susmenționate, instanţa de recurs relevă că instanţa de fond just a respins cererea petiționarei, or, la materialele dosarului nu există probe pertinente și concludente în privința violenței admise de presupusul agresor, din care s-ar putea concluziona existența pericolului imediat, real și iminent.
19. Colegiul reține că instanța fond just a constatat că la caz nu se confirmă prezența violenței în familie în sensul Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie nr. 45 din 1 martie 2007 care la art. 2 definește violența în familie ca fiind – acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral; *violenţă fizică* – vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar; *violență sexuală* – orice violență cu caracter sexual sau orice conduită sexuală ilegală în cadrul familiei sau în alte relații interpersonale, cum ar fi violul conjugal, interzicerea folosirii metodelor de contracepție, hărțuire sexuală; orice conduită sexuală nedorită, impusă; obligarea practicării prostituției; orice comportament sexual ilegal în raport cu un membru de familie minor, inclusiv prin mângâieri, sărutări, pozare a copilului și prin alte atingeri nedorite cu tentă sexuală; alte acțiuni cu efect similar; *violenţă psihologică* – impunere a voinţei sau a controlului personal, provocare a stărilor de tensiune şi de suferinţă psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, şantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, prin ameninţări verbale, prin afişare ostentativă a armelor sau prin lovire a animalelor domestice; neglijare; implicare în viaţa personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenţie, inclusiv în locuinţa familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere a realizării profesionale, interzicere a frecventării instituţiei de învăţământ; deposedare de

acte de identitate; privare intenţionată de acces la informaţie; alte acţiuni cu efect similar; *violenţă spirituală* – subestimare sau diminuare a importanţei satisfacerii necesităţilor moral-spirituale prin interzicere, limitare, ridiculizare, penalizare a aspiraţiilor membrilor de familie, prin interzicere, limitare, luare în derâdere sau pedepsire a accesului la valorile culturale, etnice, lingvistice sau religioase; impunere a unui sistem de valori personal inacceptabile; alte acţiuni cu efect similar sau cu repercusiuni similare; *violenţă economică* – privare de mijloace economice, inclusiv lipsire de mijloace de existenţă primară, cum ar fi hrană, medicamente, obiecte de primă necesitate; abuz de variate situaţii de superioritate pentru a sustrage bunurile persoanei; interzicere a dreptului de a poseda, folosi şi dispune de bunurile comune; control inechitabil asupra bunurilor şi resurselor comune; refuz de a susţine familia; impunere la munci grele şi nocive în detrimentul sănătăţii, inclusiv a unui membru de familie minor; alte acţiuni cu efect similar; *prejudiciu moral* – cauzare a suferințelor fizice și/sau psihice, care conduce la umilire, frică, înjosire, incapacitate de apărare împotriva violenței, la sentimente de frustrare și la alte consecințe cu caracter similar; *prejudiciu material* – daune materiale, susceptibile de evaluare sau estimare financiară/pecuniară, rezultând din orice act de violență în familie, în concubinaj, precum și costurile pentru instrumentarea cazurilor de violență în familie; *agresor* – persoană care comite acte de violenţă în familie, în concubinaj. În cazul plângerilor din partea mai multor membri de familie, cu învinuiri reciproce de comitere a actelor de violenţă, agresorul va fi identificat luându-se în considerare următoarele circumstanţe: care dintre subiecţii implicaţi a acţionat în apărarea sa ori a altei persoane; probabilitatea survenirii unor situaţii critice pentru fiecare persoană; modul de acţionare în cadrul scenei de violenţă şi gravitatea leziunilor provocate de fiecare persoană; plângerile anterioare de violenţă în familie, alte împrejurări care indică la iniţiatorul actelor de violenţă; *victimă* – persoană, adult sau copil, supusă actelor de violenţă în familie, în concubinaj; *ordonanţă de protecţie* – act legal prin care instanţa de judecată aplică măsuri de protecţie a victimei; *situaţie de criză/situaţie critică* – totalitate a circumstanţelor ce prezintă pericol iminent pentru viaţa şi/sau integritatea fizică şi/sau psihică a persoanei, necesitând intervenţie în regim de urgenţă cu măsuri de protecţie […].

20. Materialele cauzei atestă că ***** și *****, se află în căsătorie, având în comun doi copii, iar la moment pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru se află spre examinare cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de ***** împotriva ***** privind desfacerea căsătoriei și partajarea averii.
21. De asemenea potrivit cererii depuse de *****, se susține că ***** ar fi lăsat-o fără mijloace financiare și, astfel, i-ar fi aplicat o formă de violență

economică.

22. Dispunând respingerea cererii de aplicare a măsurilor de protecție, Colegiul constată că instanța de fond just a reținut aceste afirmații ca fiind vădit denaturate și nu corespund realității faptice şi probatorii administrate în cauză, or, în prezenta cauză, nu s-a făcut dovada existenței unor asemenea acțiuni din partea lui *****, nefiind prezentate careva probe pertinente şi concludente care să ateste că ***** ar fi privat-o pe ***** de mijloace de existență primară, ar fi exercitat un control inechitabil asupra bunurilor comune, ori ar fi refuzat în mod nejustificat susținerea familială.
23. Respectiv, în lipsa probatoriului cert şi obiectiv care să confirme existența unor asemenea acțiuni, instanța de fond just a reținut că afirmațiile victimei ***** rămân doar presupuneri fără suport factologic şi juridic, nefiind de natură să ducă la constatarea unei situații de violență economică, astfel cum aceasta este definită de cadrul normativ național.
24. Colegiul constată că relațiile dinte ***** și ***** sunt tensionate, neînțelegerile și conflictele apar ca rezultat al litigiilor apărute între părți în ceea vizează desfacerea căsătoriei și partajarea averii comune, iar instanța nu poate aplica măsuri de protecție în temeiul art. 278^7 din Codul de procedură civilă, or, conflictul apărut între părți, urmează a fi soluționat în cadrul unui litigiu civil, iar modalitatea de soluționare aleasă de către ***** este una eronată la acest moment.
25. În aceeași ordine de idei, Colegiul reține că din moment ce între părți există alte categorii de litigii, implicit nu se poate pretinde și la necesitatea impunerii măsurilor de protecție, în special în cazul în care anterior față de ***** nu a fost eliberată vreo ordonanță de protecție.
26. Colegiul punctează că în cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se indică circumstanţele actului de violenţă, intensitatea, durata, consecințele suportate şi alte circumstanțe care indică necesitatea aplicării măsurilor de protecție, informația referitoare la relația dintre victimă şi agresor, circumstanţele care indică la pericolul iminent de violenţă în viitor.
27. În acest sens, judecarea acestei categorii de cauze urmează să se înfăptuiască pe principiul asigurării interesului superior al victimei, consfinţit în actele internaționale fundamentale în domeniul drepturilor omului, asumate ca obligaţiuni ale statului, şi, la fel, pe principiul toleranţei „zero”, adică aplicarea măsurilor de protecţie trebuie să aibă un efect descurajant pentru agresor.
28. La fel, instanța are în vedere că declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție doar în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta. În acest caz, pentru

probarea violenței fizice este indispensabilă prezența pe corpul victimei a vătămărilor corporale vizibile.

29. Determinând faptul existenței violenței psihologice, care ar necesita emiterea ordonanței de protecție, urmează a fi luat în calcul faptul că din definiția legală a acestuia tip de violență rezultă că manifestările descrise de legiuitor trebuie să se desfășoare pe o perioadă de timp suficient de lungă ca să determine crearea unei stări de suferință psihologică victimei, respectiv să prezinte caracter repetitiv și de intensitate care să conducă la formarea în plan psihic a credinței sincere că aceste violențe sunt reale. Totodată, nu orice divergențe, contradicție sau stare de tensiune constituie în sine formă de violență psihologică în lipsa intenției agresorului de a-i cauza victimei vreo suferință.
30. Distinct din cele constatate, Colegiul atestă că instanța de fond just a reținut că la caz nu au fost prezentate probe pertinente ce ar confirma riscul real și imediat de violență din partea lui ***** ce ar pune în pericol viața și sănătatea *****, precum și preîntâmpinarea unor noi acte de violență.
31. În același timp, instanța subliniază că în cadrul examinării cererii privind emiterea ordonanței de protecție urmează a fi verificat dacă sub pretextul existenței violenței în familie și solicitarea aplicării măsurilor de protecție nu se urmărește soluționarea altor litigii ce există între membrii familiei.
32. Astfel, instanța de fond adoptând soluția de respingere a cererii de aplicare a măsurilor de protecție pentru victimele violenţei în familie, instanța de judecată just a reținut că în lipsa probelor care să confirme existenţa violenţei asupra ***** și a riscului de a fi supus actelor de violenţă pentru viitor din partea lui *****, nu rezultă un pericol iminent.
33. Or, după cum s-a remarcat, scopul eliberării ordonanţei de protecţie constă în prevenirea unui risc real şi imediat, prin care poate fi pusă în pericol viaţa şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violenţă.
34. La caz, Colegiul constată că instanța de fond just a menționat că în condițiile în care, la materialele dosarului lipsesc probe ce ar confirma faptul că *****, ar atenta la viața și integritatea fizică sau psihică a pretinsei victime, se atestă netemeinicia aplicării măsurilor de protecție a victimei violenței în familie pentru *****.
35. Materialele anexate la dosar, nu confirmă prezența actelor de persecuție sau a unui pericol iminent.
36. Sub acest aspect, Colegiul reține că ținând cont de consecințele juridice ale emiterii ordonanței de protecție, care impune în mod necesar restrângeri ale drepturilor și libertăților constituționale ale pretinsului agresor, urmează a fi administrate probe concludente care ar demonstra săvârșirea de către pretinsul

agresor al actelor de violență împotriva pretinsei victime, or, probe în acest sens nu au fost prezentate.

37. La acest compartiment, instanța de fond corect a menționat că în lipsa dovezilor concludente care ar demonstra circumstanțele actelor de violență în perioada invocată de petiționară, cererea urmează a fi respinsă, nefiind suficiente doar argumentele recurentei fără coroborare cu alte mijloace de probe administrate de către organele de drept.
38. Colegiul reține că din actele cauzei rezultă că recurenta invocă pretinse acte de violență economică, constând în refuzul intimatului de a se prezenta la compania de asigurări pentru a încasa despăgubirile de reparație a automobilului, refuzul de a contribui la cheltuielile gospodărești și la achitarea unor facturi de consum, precum și în presupusa atitudine de superioritate în discuțiile purtate.
39. Totodată, recurenta a depus la dosar acte care confirmă lipsa locului de muncă și dificultățile financiare proprii, însă aceste împrejurări, prin ele însele, nu pot fi calificate drept acte de violență economică exercitate de intimat. În sensul art. 2 din Legea nr. 45/2007 privind prevenirea și combaterea violenței în familie, violența economică presupune privarea intenționată a victimei de mijloacele economice necesare existenței, controlul abuziv al resurselor financiare ori interdicția de a munci sau de a dispune de propriile venituri.
40. Din probele prezentate, nu rezultă cu claritate că intimatul ar fi interzis recurentei să muncească, i-ar fi controlat abuziv resursele financiare ori ar fi împiedicat-o să dispună de venituri proprii. Faptul că bunul automobil este înscris juridic pe numele intimatului, precum și divergențele conjugale cu privire la administrarea acestuia sau la suportarea unor cheltuieli casnice, țin mai curând de raporturile patrimoniale dintre soți și de obligația legală de întreținere reglementată de Codul familiei, dar nu se circumscriu, în lipsa probelor certe, noțiunii de violență economică în sensul legii speciale.
41. În plus, afirmațiile recurentei referitoare la mesaje transmise de intimat privind demisia benevolă și concedierea nu au fost coroborate cu alte mijloace de probă, iar instanța de fond, în mod întemeiat, a reținut că acestea nu dovedesc existența unui comportament abuziv de natură să justifice aplicarea măsurilor de protecție.
42. Cu privire la invocarea stărilor emoționale (anxietate, atacuri de panică, frică), instanța de recurs constată că nu s-au administrat mijloace de probă medicale ori psihologice care să confirme o legătură cauzală directă între aceste stări și conduitele imputate intimatului.
43. Prin urmare, Colegiul apreciază că prima instanță a făcut o corectă aplicare a articolelor 278^{3} și art. 278^{9} din Codul de procedură civilă, reținând lipsa elementelor obiective și probatorii care să ateste că recurenta este victima

unor acte de violență în familie, în special violență economică.

44. Astfel, critica recurentei *****, în sensul că încheierea contestată ar constitui o restricție în protejarea dreptului său la siguranță, nu poate fi primită, întrucât dreptul la protecție împotriva violenței nu poate fi disociat de obligația procesuală de a dovedi existența actelor de violență.
45. Concomitent, instanţa de recurs relevă că, contrar prevederilor art. 432 din Codul de procedură civilă, recurenta, nu a invocat absolut nici un argument întemeiat, care ar combate concluziile din încheierea atacată şi nu a prezentat careva motive ce ar face pasibil casarea încheierii supuse recursului.
46. Respingând recursul instanţa de recurs pune în evidență faptul că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale că, nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (*cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).
47. În virtutea celor expuse, Colegiul respinge, ca fiind nefondate și lipsite de pertinență, toate alegaţiile recurentei.
48. Totodată, instanţa de recurs relevă că, conform jurisprudenţei CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991*), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.
49. Așadar, din argumentele relatate şi ținând cont de faptul că, încheierea primei instanţe este întemeiată şi legală, instanţa de recurs reiterează concluzia de a respinge recursul declarat şi a menține încheierea.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de recurenta *****, reprezentată de avocatul Alexandru Bogos, ca fiind neîntemeiat.

Se menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 iulie 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul: Ana Panov

Judecătorii: Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan